

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

– Fyrr vóru börn heima, heilt til tey skuldu í skúla, og tey høvdu eitt nógv stórri pláss at spæla í, sigur Marjun Nielsen, sálafrøðingur

øðrum fólki. Tá familjan so endiliga er savnað, vilja tey hava tað hugnaligt saman og njóta kvalitetstíðina við hús. Ósemjur og uppaling verða tá ikki prioritera og hetta ger, at tað eru fleiri ting, sum barnið slett ikki lærir áðrenn tað kemur so langt sum inn í skúlan.

Lærarin hevur ein truplan leiklut

Nógv er broytt gjøgnum árin, og eitt av hesum er leikluturin hjá læraranum. Fyrr legði lærarin undirvísingarstøði í miðjuni fyri at mæta flestu næmingunum. Í dag krevur samfelagið, at

lærarin skal næmingalaga sína undirvísing, so hvør einstakur næmingur, verður møttur har sum hann er førleikaliga, leggur Marjun Nielsen aftrat.

Tá ein lærari fyri tretivu árum síðani fekk ein fyrsta flokk, fekk hann ein bólk av næmingum, sum hann skuldi undirvísa. Í dag fær hann 24 einstaklingar, og allir hesir einstaklingarnir skulu mætast har teir eru.

– Tað er týðningarmikið, at barnið kennir seg trygt og virt av læraranum. Somuleiðis er tað týðningarmikið, at lærarin er autoriteturin, sum stýrir og tekur avgerðir. Tá barnið verður

harðligt, er hetta eitt tekin um, at okkurt ørkymlar barnið, og at onkur krøv eru ov høg, antin fakliga ella persónliga. Tað kann vera í skúlanum, heima ella onkra aðra staðni.

Umframt at vera fakliga væl fyr, skal nútímans lærarin eisini taka sær av trivnaðinum hjá børnunum. Tískil er uppgávan hjá lærarinum stór í dag, og alt hetta skal hann megna einsamallur yvirfyri 24 børnum.

Samskifti er gyldi vegurin

– Samskifti millum lærara og foreldur er umráðandi tá tað kemur til at fyrbyggja trupulleikar í flokshølinum, sigur Hansina Maria Iversen, forkvinna í skúlastýrinum í Kommunuskúlanum í Havn

Hansina Maria Iversen er forkvinna í skúlastýrinum í Kommunuskúlanum í Havn og hevur børn í 1. og 4. flokki. Hon hevur gott samstarv við lærarar og foreldur í flokkunum, og hetta metir hon er avgerandi fyri gott skúlaumhvørvi.

Samskifti millum lærara og foreldur er umráðandi tá tað kemur til at fyrbyggja trupulleikar í flokshølinum, heldur Hansina Maria Iversen.

– Vit hava verið øgiliga heppin í flokkunum hjá børnum okkara, tí vit hava sera gott samband við hini foreldrini í flokkunum, og vit tosa nógv okkara millum og við flokslærararnar.

Hansina Maria Iversen heldur, at fyri at fyrbyggja trupulleikar millum lærara og næming, er tað

umráðandi, at foreldrini vísa, at tey vita, hvat hendur í skúlanum, og at tey samskifta við læraran.

– Lærarin hjá børnum okkara tekur trupulleikarnar upp beinan vegin, tá okkurt er áfatt, eisini um tað er vanligur barnaklandur. Hetta ger, at vit kunnu tosa við barnið hjá okkum um hvat er hent og hetta er fyrbyggjandi.

Foreldur eru ov tykkín

Trupulleikar í flokshølinum kunnu standast av, at vaksin eru øgiliga bangin fyri at siga frá. Samstundis hava foreldur ov ofta trupult við at góðtaka, at onnur vaksin seta barnið hjá sær uppá pláss.

– Tað kann vera ringt at siggja, men sum foreldur mást tú góðtaka, at barnið hjá tær verður sett uppá

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

pláss av øðrum vaksinum. Tað má vera eitt mark fyri hvussu man uppførir seg, og tað má mann hava loyvi til sum eitt vaksið menniskja at kunna siga frá nær tað er nokk.

Um man sum vaksin ikki fólir,

at man kann vera autoriteturin og vera tann, sum bestemmar yvir børnunum, so kann tað skjótt ganga galið, heldur Hansina Maria Iversen.